

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011623
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011623.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného N. I., nar. XX.X.XXXX v R. R., trvale bytom R. R., T. XX/XX, t.č. R. R., G. V. XX, o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na uloženie ochranného dohľadu, na neverejnom zasadnutí dňa 30. septembra 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. januára 2019, sp. zn. 6Nt/261/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného N. I. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14. januára 2019, sp. zn. 6Nt/261/2018 podľa § 76 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona a postupom podľa § 460 Tr. poriadku uložil odsúdenému N. I. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že po vykonaní verejného zasadnutia a po oboznámení spisového materiálu, predovšetkým návrhu riaditeľa ústavu na uloženie ochranného dohľadu a z neho vyplývajúceho hodnotenia odsúdeného a skráteneho výpisu klienta, dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Odsúdený nebol schopný viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bolo mu udelených celkom 30 disciplinárnych trestov, zároveň mu bol pre jeho správanie a negatívny prístup zmenený spôsob výkonu trestu jeho preradením z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5Nt/61/2017 zo dňa 23.8.2017. Odsúdený nebol schopný zmeniť svoje správanie ani po uložení viacerých disciplinárnych trestov, či po rozhodnutí o zmene spôsobu výkonu trestu. Resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania z dôvodu absencie pracovných návykov, skúseností s užívaním návykových látok, opakovanej trestnej činnosti a nepriaznivej finančnej situácie. V rámci individuálneho prístupu k odsúdenému bolo konštatované, že ten svojím správaním a negatívnym postojom k výkonu trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, negatívne pôsobil aj na ostatných odsúdených, ciele stanovené v programe zaobchádzania odsúdený tiež neplnil. S poukazom na uvedené skutočnosti bolo podľa riaditeľa ústavu potrebné konštatovať, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie, ktoré by odôvodňovalo záver, že po prepustení povedie riadny život.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odsúdený N. I. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení poukázal na to, že s napadnutým uznesením ako aj s návrhom riaditeľa ÚVTOS Ilava nesúhlasí a preto sa domáhal, aby krajský súd po prešetrení všetkých argumentov vo veci sám rozhodol.

Krajský súd, nezistiac dôvody na zamietnutie sťažnosti odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 20. júna 2019, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 30. septembra 2019 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť

výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

N. I. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/72/2015 zo dňa 24.11.2015, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého nastúpil dňa 24.11.2015.

Odsúdenému bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/61/2017 zo dňa 23.08.2017 zmenený spôsob výkonu trestu preradením z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Odsúdený trest po započítaní doby väzby vykonal dňa 29.01.2019.

Okresný súd v posudzovanej veci vykonal zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a preto postupoval správne, keď podľa § 76 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona a postupom podľa § 460 Tr. poriadku uložil odsúdenému N. I. ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Z ustanovenia § 76 ods. 3 Tr. zákona vyplýva, že súd môže na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu uložiť odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody ochranný dohľad aj bez splnenia podmienok uvedených v odseku 2, ak vzhľadom na správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Z napadnutého uznesenia je zrejmé, že pri rozhodnutí o uložení ochranného dohľadu odsúdenému vychádzal okresný súd z návrhu riaditeľa ústavu, z ktorého vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni, keď počas výkonu trestu v strednom stupni stráženia bolo správanie a vystupovanie odsúdeného problémové. U odsúdeného sa vyskytovali problémy s dodržiavaním zásad slušného správania a vystupovania, na základe čoho bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/61/2017 zo dňa 23.08.2017 preradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Počas obdobia výkonu trestu v maximálnom stupni stráženia sa správanie a vystupovanie odsúdeného postupne zhoršovalo a bolo problémové, keď v zaobchádzaní bola potrebná neustála kontrola a usmerňovanie. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti je nekritický. Odsúdený má doposiaľ uložených celkom 30 disciplinárnych trestov, pričom disciplinárna odmena mu udelená nebola. Vo výkone trestu bol pracovne zaradený, avšak hodnotený bol ako pracovník s priemernými výsledkami, pričom ústav konštatoval, že nemá dostatočne rozvinuté pracovné návyky, chýba mu vytrvalosť a sústavnosť. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval pravidelne so svojou blízkou rodinou. Ústav ďalej uviedol, že odsúdený svojim správaním a negatívnym postojom k výkonu trestu odňatia slobody negatívne pôsobil na ostatných odsúdených. Ciele stanovené v programe zaobchádzania neplnil. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu absencie pracovných návykov, skúseností s užívaním návykových látok, opakovaného páchania trestnej činnosti a nepriaznivej finančnej situácie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, ktoré by odôvodňovalo záver, že po prepustení povedie riadny život a preto navrhol odsúdenému uložiť ochranný dohľad.

Okresný súd preto rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom, keď podľa § 76 ods.3 Tr.zák., § 78 ods.1 Tr.zák. uložil odsúdenému N. I. ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Krajský súd sa so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené, neakceptoval ich a vzhľadom na uvedené dôvody preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.